

РЕШЕНИЕ

№ 3632

гр. София, 07.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: ЗОРНИЦА ДОЙЧИНОВА

при участието на секретаря С.Г., като разгледа дело номер 2557 по описа за 2020 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл.27, ал.5 ЗПУКИ (отм.).

Производството по делото е образувано във връзка с решение №3205/28.02.2020г., постановено по адм.д. №6076/2020г. по описа на ВАС, VI о., с което е отменено решение №846/13.12.2019г., постановено по адм.д. №7928/2018г. по описа на АССГ, като са дадени задължителни указания относно преценка на фактите по делото, както и относно разпределението на доказателствената тежест и събирането на доказателства.

Образувано е по жалба на М.А.П. от [населено място] срещу Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ или Комисията/, в частта, в която Комисията е установила по отношение на жалбоподателката конфликт на интереси, за това, че в качеството ѝ на директор на *** [населено място], е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря) и в частта, с която Комисията е установила неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г. от страна на жалбоподателката във връзка с това, че на 10.04.2014г. е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) С.П.-Й. (дъщеря) в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

В жалбата са изложени подробни съображения за нищожност, алтернативно за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че оспореното решение не е взето с необходимото мнозинство съгласно чл.22ж, ал.2, т.2 от ЗПУКИ (отм.), подписано е от заместник-председател, който не е имал представителна власт. Счита, че са нарушени процесуалните правила в хода на административното производство, тъй като жалбоподателката не е била изслушана от Комисията. Сочи се още, че Комисията за втори път е разследвала жалбоподателката по повод същите обстоятелства - сигнал за наличие на свързаност между директора на гимназията и двама преподаватели (съпруг и дъщеря), като е налице произнасяне на АССГ с Решение №319/24.01.2011г. по адм.д. №3409/2009г. по описа на съда, с което е

отменено предходното решение за установяване на конфликт на интереси. Твърди се още, че допълнителното споразумение не е в частен интерес и по повод на същото не е получавана имотна облага, която не се следва. В тази връзка счита, че предвид липсата на частен интерес не е следвало да подава декларация по чл.12, ал.4 от ЗПУКИ (отм.) респ. не е осъществила нарушение по чл.16 от с.з. Моли за отмяна на Решение №РС-108-14-028/20.06.2018 г. в оспорената му част.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. П., която поддържа жалбата на заявените в нея основания и претендира разноски по делото.

Ответният орган - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, е представила преписката във връзка с постановеното решение. При първото разглеждане на делото, в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която ангажира становище, подробно доразвито в представени по делото писмени бележки, за неоснователност и неправилност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не се представлява в съдебно заседание

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията е образувано въз основа на писмо от началника на Регионален инспекторат по образованието (РИО) С., изпратено по компетентност до Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ), с което е препратена жалба от лице със заличени имена и данни в представеното по делото Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г., регистрирано като сигнал с вх. №С-2014-108/07.05.2014г. В същото са изнесени данни за нарушения в дейността на директора на *** - М.П. Изложени са твърдения за наличие на свързаност между директора на гимназията и двама преподаватели — съпруг и дъщеря. С допълнителен отговор са конкретизирани данните, а именно че М.П., директор на ***, е назначила на работа в училището свързани с нея лица — съпруг и дъщеря, както и че същите са били поставяни в привилегировано положение при нарушения на трудовата дисциплина и при оплаквания от страна на родители на ученици в гимназията. Посочено е още, че М.П. съвместява длъжността директор на гимназията и преподавател по немски език в ***.

На 12.06.2014г. в Комисията е постъпило писмо, изпратено по компетентност до Комисията, от началника на РИО С., заведено като сигнал с рег. №С-145/13.06.2014г. на КПУКИ.

Началникът на РИО С.-град е приложил и декларации по чл.12 от ЗПУКИ (отм.), подадени от М.П., директор на *** С., както и трудов договор №РД12-335 от 15.03.1995г. и два броя допълнителни споразумения към него №РД-12-3186/06.08.1998г., №ЛС-1-414/11.10.2004г.

Предвид сходния предмет и страни на сигнали с рег. №С-2014-108/07.05.2014г. и №С-2014-145/13.06.2014г., на основание чл.27, ал.2, т.2 от АПК, Комисията на свое заседание, проведено на 24.06.2014г., за което е съставен протокол №42, е приела решение за обединяване на двата сигнала в общо административно производство под №С-2014-108/07.05.2014г.

Комисията е събрала като доказателства представените със сигналите Решение Р03-1/09.03.2010г. на началника на РИО С.; Решение №319/24.01.2011г. на АССГ; жалба от родители №0104-10-/10.03.2014г. до РИО С. и допълнение към нея; отговор на началника на РИО С.; искане №94ПП-33/07.05.2014г.; писмо с изх. №97-00-2/27.03.2014г.; списък на членовете на УН ***, участвали на ОС от 30.06.2003г.; протокол от ОС от 30.06.2003г.; уведомление №107-02/20.02.2014г.; отговор с изх. №110-01/20.02.2014г.; молба с вх. №113/21.02.2014г. за провеждане на извънредна родителска среща; писмо с изх. №121/21.02.2014г.; призовка за разпит по пр. с вх. №12964/2014г. на 06-то РУП - СДВР; искане с вх. №22076/15.05.2014г.; молба с вх. №247/25.04.2014г.; протокол от родителска среща от 29.04.2014г., както и допълнителни такива: копия от декларации по чл.12 от ЗПУКИ (отм.); трудови договори и допълнителни споразумения; заповеди на директора на *** за учебната 2013/2014г.; дипломи и сертификати за завършени образователни степени; декларация по чл.12, т.2 от ЗПУКИ (отм.) с вх. №0601-36/07.01.2014г. на РИО С.; заповеди на директора на *** №68/2013г., №97/2013г., №128/2013г., №187/2014г., №259/2014г., №262/2014г., №377/2014г., №378/2014г., №305/2014г., №24/2013г., №488/2014г.; отчет на дейността към 30.06.2014г. по проект „Училище за себеутвърждаване и подготовка към европейски хоризонти“; уведомление от НАП, ТД С., Дирекция „Пенсии“; трудови договори (3 броя), сключени между ***, [населено място], и М.А.П., ведно със заповеди за тяхното прекратяване и доказателства за изпълнени плащания, за периода от 19.09.2011 до 16.06.2014г.

С трудов договор №РД12-335/005.04.1995г. М.П. е назначена на длъжността директор в ***.

С трудов договор № 7/14.09.2011г., Н.П. е назначен като учител по английски и немски език в ***.

С трудов договор №08/14.09.2012г., С.Н.П.-Й. е назначена като учител по немски език в ***. С допълнително споразумение №03/10.04.2014г., сключен между М.П., в качеството ѝ на директор на *** и С.Н.П.-Й., в качеството ѝ на учител по немски, са изменили някои от клаузите на трудовия договор. Трудовото правоотношение между *** и С.Н.П.-Й. е прекратено със Заповед №607/12.09.2014г.

М.П. е подала декларации по чл.12, т.2, вр. чл.14 ЗПРКИ /отм./ на 07.01.2013г., 05.10.2010г., 29.12.2009г., в които като свързани лица е декларира С.Н.П.-Й. дъщеря, назначена на длъжност учител по немски език и Н.П. - съпруг, назначен на длъжност учител по немски език, на граждански договор в училището.

С Покана с изх. №С-2014-108#45/18.09.2014г., М.А.П. е надлежно поканена да се яви и да бъде изслушана пред Комисията по реда на чл.26 от ЗПУКИ (отм.) на 30.09.2014г. На проведеното на посочената дата заседание на комисията, П. се е явила и е изложила

съображения за неоснователност на подадените сигнали, както и че свързаните с нея лица - съпруг и дъщеря, са освободени от работа за учебната 2014/2015г. и местата за преподаватели по немски в гимназията са незаети. За проведеното заседание е съставен протокол №62/30.09.2014г.

За изясняване на преписката, Комисията е провела още две открити заседания, на 16.10.2014г. и 25.11.2014г., резултатите от които са обективирани в Протокол №67/16.10.2014г. и Протокол №77/25.11.2014г. На заседанието на 16.10.2014г. комисията е върнала проекта за решение за събиране на допълнителни доказателства и доработка съобразно дадените препоръки.

На проведеното на 25.11.2014г. заседание, Комисията не е приела предложението проект за решение по чл.27, ал.2 от ЗПУКИ, поради липса на изискуемото мнозинство. По този начин решението не е прието, поради гласуване два гласа „против“ и един глас „за“. На заседанието са присъствали трима членове на Комисията.

За същото е уведомена жалбоподателката с писмо от 26.11.2014г., получено от П. на 27.11.2014г. В писмото е записано, че проектът за решение ще бъде разгледан отново на заседание на Комисията след попълване на състава и по предвидения от закона ред.

След приемане на ЗПКОНПИ, обн. ДВ. бр.7 от 19.01.2018г. е избран нов състав на комисията, вече с наименование Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, която е правопреемник на КОНПИ. Новият състав действа от 26.04.2018г. и е съставен /към датата на избора и вземане на процесното решение/ от следните членове Председател: П.Г., Зам.-председател: А.С., Членове: А.Г.-Ц., П.Й. и С.К.

След избирането на новия състав на комисията, с доклад №С-2014-108/86/20.06.2018г., от Специализирана дирекция „Правна“ е предложено производството по сигнал №С-2014-108/07.05.2014г. да продължи с приемане на решение за установяване на конфликт на интереси по отношение на М.П. Посочено е, че на заседание от 25.11.2014г. КПУКИ е разгледала проект по чл.27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.), като същият не е бил приет поради липсва на изискуемото мнозинство по чл.22ж, ал.2, изр. второ от ЗПУКИ (отм.).

За направеното предложение жалбоподателката не е била уведомена.

Проектът за решение е възприет от новия състав на КПКОНПИ, които постановили Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г., с което е установено наличието на конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за това, че в качеството ѝ на директор на ***, [населено място] - лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), на 10.04.2014г., в [населено място] е подписала допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря), с което е нарушила разпоредбата на чл.8, изр. второ, предл. първо от ЗПУКИ (отм.); установено е също, че не е подала декларация по чл.12, т.4 ЗПУКИ /отм./ на 10.04.2014г. в качеството ѝ на директор на ***, [населено място], представляващ лице, заемало публична длъжност,

по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.) във връзка с това, че на 10.04.2014г. в [населено място] е подписала допълнително споразумение №03 към Трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - дъщеря С.П.-Й., в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

Със същото Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г., Комисията не е установила конфликт на интереси по отношение на М.А.П., в качеството ѝ на директор на ***, [населено място], представляващ лице, заемало публична длъжност, по смисъла на чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), при приемането на отчетен доклад за извършената работа на 31.08.2014г., поради липса на частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) и е прекратила производството по сигнал с рег. рег. №С-2014-108/07.05.2014г. в останалата му част. В тази част решението на комисията е влязло в сила и не е предмет на разглеждане в настоящото производство.

В решението е отразено, че същото е взето на заседание на комисията от 20.06.2018г., на което е изслушан докладвания от Специализирана дирекция „Правна“ сигнал с рег. №С-2014-108/07.05.2014г., на което е присъствал стенограф.

Не са представени доказателства за връчване на решението на жалбоподателя. Същото е изпратено с писмо, изх. №С2014-108/87/03.07.2018г., но няма данни кога е връчено на жалбоподателката.

Възприемайки така описаната фактическа обстановка, АССГ е постановил решение №846/13.02.2019г., по адм.д. №7925/2018г. по описа на съда, като е приел жалбата за неоснователна и я е отхвърлил.

С решение №3205/28.02.2020г., постановено по адм.д. №6076/2020г. по описа на ВАС, VI о., е отменено решение №846/13.12.2019г., постановено по адм.д. №7928/2018г. по описа на АССГ, като са дадени задължителни указания относно преценка на фактите по делото, както и относно разпределението на доказателствената тежест и събирането на доказателства.

Във връзка с дадените от ВАС указания, настоящият съдебен състав, с определение от 10.03.2020г., е указал на ответника, че не сочи доказателства, че преди постановяване на процесното решение е проведено открито заседание, за което редовно да е била поканена М.А.П., както и че жалбоподателя е била уведомена за повторно развитото се разглеждане и произнасяне по сигнала. Дадени са и указания на ответника, че ако е проведено открито заседание, преди постановяване на решението, ответникът следва да представи препис от протокола, съдържащ подписите на членовете на комисията, участвали в него. В случай, че жалбоподателя е уведомена за това заседание, както и за повторно развитото се разглеждане и произнасяне по сигнала, ответникът следваше да представи заверени копия от уведомленията. Също така, на ответника е указано, че следва да посочи какви са причините, довели до продължаване на срока по чл.27, ал.1 от ЗПУКИ и до ново произнасяне по сигнала с издаване на оспорения акт.

Въпреки дадените от съда указания, ответникът не представи протокол от заседание, на което е взето процесното решение, както и че е уведомена жалбоподателката за това заседание и за повторно развитото се производство.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. на КПКОНПИ, в частта, в която Комисията е установила по отношение на М.А.П. конфликт на интереси, за това, че в качеството ѝ на *** [населено място], е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря) и в частта, в която Комисията е установила неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г. от страна на М.А.П. във връзка с това, че на 10.04.2014г. е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) С.П.-Й. (дъщеря) в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

Съдът намира, че е сезиран с жалба срещу годеи за оспорване административен акт, предвид разпоредбата на чл.27, ал.5 от ЗПУКИ (отм.). Компетентен да се произнесе по подадената жалба е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган. Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесния акт, тъй като с него се засягат негови права и законни интереси и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, доколкото по делото не са представени доказателства за връчване на съобщението за изготвеното решение. Жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от КПКОНПИ, която е правопреемник на КПУКИ, която е била компетентният орган по установяване на конфликта на интереси, към подаването на сигнала. Производството пред Комисията се е развило по реда на чл.23 ЗПУКИ /отм./, на основание §5, ал.1 ЗПКОНПИ. Съгласно последната разпоредба, неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията. На това основание, производството, макар и по отменен към датата на постановяване на решението закон, е приключило именно по този закон. Доколкото законът изрично предвижда какво се случва с образуваните до отмяната на ЗПУКИ и приемането на ЗПКОНПИ, производства, а новата комисия е правопреемник на старата, то няма никаква пречка производството да е образувано пред един състав на комисията, а да е довършено от друг. Решението е издадено от компетентния в съответствие с нормата на чл.22а, ал.1 ЗПУКИ колективен специализиран административен орган КПКОНПИ, като правопреемник на КПУКИ, пред която е образувано производство.

Съдът намира, че е спазена законоустановената форма на атакувания административен акт. Доколкото липсва изрична разпоредба в ЗПУКИ относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери нормата на

чл.59 АПК. Оспореният индивидуален административен акт съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК, съдържа органа, който е постановил, поводът, по който е образувано производството, страните в него, фактическите и правни установявания, посочен е и срокът, в който може да се обжалва, както и пред кой орган. Решението е подписано от всички членове на колективния орган, участвали в производството по установяване на конфликт на интереси, с означаване на заеманата длъжност - зам.-председател и двама членове на КПКОНПИ. Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че е спазена законоустановената форма на атакувания административен акт, следователно - не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.2 от АПК.

Съдът счита, че са налице съществени нарушения на административно-производствените правила на основание чл.146, т.3 от АПК във връзка с чл.26 от ЗПУКИ, което е основание за неговата отмяна на процесуално основание.

Производството за установяване конфликт на интереси по сигнал с вх. №С-2014-108/07.05.2014г. и сигнал рег. №С-145/13.06.2014г., съединени в общо производство срещу М.А.П. - директор на *** [населено място], е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗПУКИ, вр. 17, ал.1 от ПОДКПУКИ. Спазена е разпоредбата на чл.26 от ЗПУКИ, съгласно която КПУКИ „събира доказателства по реда на Административно-процесуалния кодекс, изслушва лицето, заемащо публична длъжност, и му дава възможност да направи възражение”. В случая няма спор относно качеството на М.А.П., като лице, заемащо публична длъжност /чл.3, т.23/, представляващо предпоставка по чл.2, ал.1 от ЗПУКИ за установяване конфликт на интереси. На лицето, спрямо което следва да се установи налице ли е или не конфликт на интереси, е предоставена възможност да направи възражение, да даде обяснение и да приложи необходимите, допустими и относими към спора доказателства. В проведеното на 30.09.2014г. жалбоподателят М.А.П. е изслушана от членовете на административния орган. Неизслушването на лицето представлява съществено процесуално нарушение без значение има ли промяна на фактическата обстановка въз основа на твърденията и доказателствата на лицето - обект на проверка /Решение №10589 от 05.08.2014г. по адм.д. №16862/2013г., VII о. на ВАС/. Константната съдебна практика визира отмяна на решения на КПУКИ само на основание неспазена процедура по изслушване на проверяваното лице, както и в случаите на съотнасяне на фактите по делото към едностранно тълкувани и приложени правни норми. В случая административният орган е доказал факта на уведомяване и изслушване на проверяваното лице, както и на предоставяне възможност същото да изрази становище, при разглеждането на сигнала от първата комисия.

Съгласно чл.15, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, за заседанията на комисията се води стенографски протокол, в който се отразяват разискванията и гласуването на всеки от членовете на комисията. Протоколите от заседанията на комисията се изготвят най-късно до три дни след провеждане на заседанието и се подписват от членовете на комисията, присъствали на заседанието, и от стенограф. В това отношение съдът счита, че е нарушено задължението, разписано в чл.15 от Правилника, да се изготви и подпише протокол от присъствалите в заседанието лица. Съдът приема, че такъв в административното производство не е съставен, не е

представен и след дадените указания от съда в настоящото съдебно производство. Само по себе си това нарушение не може да се определи като съществено, доколкото не е възпрепятствало лицето да обжалва процесния акт. Въпреки това, нарушението е

било извършено след произнасяне извън двумесечния срок по чл.25, ал.1 от ЗПУКИ (отм.). По този начин произнасянето по сигнали с рег. №С-2014-108/07.05.2014г. и рег. №С-2014-145/13.06.2014г., едва с Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г., или близо четири години по-късно, представлява съществено процесуално нарушение, тъй като това се е отразило на основните принципи в АПК, гарантиращи правилното протичане на административното производство - чл.11 за бързина и процесуална икономия, както и чл.13 за предвидимост при упражняване на правомощията от административния орган.

Според чл.27, ал.1 от ЗПУКИ (отм.) КПУКИ се произнася с решение в двумесечен срок от откриване на производството по чл.23, ал.1. В случая оспореното решение е взето на заседание на 20.06.2018г. по сигнали вх. №С-2014-108/07.05.2014г. и рег. №С-145/13.06.2014г., тоест след четири години. Вярно е, че срокът има инструктивен характер, но срокът от два месеца за произнасяне по преписката е многократно изтекъл. Още повече, че инструктивният характер на срока от два месеца не следва да се възприема като разрешено от закона бездействие на административния орган. Без съмнение административният орган в случая е нарушил и установения в чл.11 от АПК принцип на бързина и процесуална икономия, изискващ процесуалните действия да се извършват за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на административния акт. Удължаването на инструктивния срок от два месеца на три години следва да е наложено от обективни фактори, налагащи събиране на допълнителни доказателства и изясняване на факти, които са от значение за издаване на материално законосъобразен административен акт. Въпреки дадени от съда указания, с определение от 10.03.2020г., ответната комисия не посочи причините довели до това забавяне в произнасянето по посочените сигнали.

Съгласно чл.22а, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), както се посочи, компетентен да се произнесе административен орган е КПУКИ. Комисията се състои от петима членове, от които Народното събрание избира трима членове, в т.ч. председател, президентът на републиката назначава един член и един член се избира с решение на Министерския съвет и се назначава със заповед на министър-председателя“ /чл.22а, ал.2 от ЗПУКИ/. На основание чл.22а, ал.6 вр. чл.22ж, ал.2 от ЗПУКИ вр. чл.15, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ „заседанията на комисията се считат за редовни, ако на тях присъстват най-малко трима от членовете ѝ“. Решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове съгласно чл. 22ж, ал. 2 от ЗПУКИ във връзка с чл.15, ал.6 от ПОДКПУКИ. Това означава, че всички членове представлява състава от петима души, които да приемат решение по същество, когато са повече от половината, а именно трима членове следва да гласуват по един и същи начин. В тази връзка от представения Протокол №77/25.11.2014г. е видно, че са гласували, при наличието на минимален кворум, двама души - с два гласа „против“ и един - с глас „за“, т.е. при това положение не се е стигнало до решение по същество съгласно чл.27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) и производството не е било приключено.

Поради изложеното може да се направи извод, че след като Комисията не е приела

решение по същество с Протокол №77/25.11.2014г., то същата разполага с принципното правомощие да се произнесе отново при наличието на законовите предпоставки по чл.22ж, ал.2 от ЗПУКИ (отм.), вр. с §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, но при съобразяване на основните принципи, осигуряващи нормалното протичане на административното производство - чл.4, чл.5, чл.7, чл.9, чл.11 и чл.13 от АПК.

Както бе вече посочено, с Протокол №77/25.11.2014г. не е могло да се вземе решение по същество по сигнал С-108/2014г. поради непостигане на изискуемото от чл.22ж, ал.2, изр. второ от ЗПУКИ (отм.) мнозинство /двама от членовете на Комисията са гласували „против“, а един от тях - „за“/, което е било съобщено на заинтересованото лице съгласно чл.27, ал.4 от ЗПУКИ (отм.). Това обаче по никакъв начин не освобождава КПУКИ при приемане на друго решение, при наличието на законовия кворум и мнозинство, да опише в протокол въпросите, подлежащи на разискване, свързани с конфликта на интереси, както и да отрази гласуването на всеки от членовете на комисията според Правилника за нейната дейност. В процесния случай това не е направено, което представлява нарушение на цитираната норма. От друга страна, в изпратеното писмо до жалбоподателя, е записано, че проектът на решение ще бъде разгледан на заседание на Комисията след попълване на състава ѝ, което именно заседание се протоколира. Също така, съставът на КПУКИ, който е взел участие в приемането на процесното решение, се различава съществено от състава, който е взел участие в гласуването години по-рано. Участие в процесното решение са взели А.С., А.Г.-Ц. и С.К., а преди това, при липсата на мнозинство в гласуването, обективизирано в Протокол №77/25.11.2014г., са взели участие Н.Н., К.С. и П.Б. Т.е. съставът на Комисията е бил променен. Действително според ЗПУКИ (отм.) не е предвидена изрична неизменност на състава на Комисията, но в процесния случай с произнасяне, което е извършено години по-късно от друг състав, са ограничени правата на жалбоподателката, например правото на отвод по чл.33 от АПК, което може да се реализира по отношение някои от членовете на състава. Нарушението е правото на П. да знае кога конкретно, с оглед дългия период от време, ще бъде разгледано производството по подадения срещу нея сигнал.

С оглед на това, че решението е било взето в срок, който драстично надхвърля този, установен в чл.27, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), административният орган е следвало да уведоми жалбоподателката, че се пристъпва към разискване на въпроса, който я засяга, в заседание, както и че ще се вземе решение в определен срок. С неуведомяването на лицето за предстоящото повторно произнасяне на Комисията е ограничено правото на жалбоподателката да разбере за повторното произнасяне на Комисията, като по този начин е нарушен установения принцип в чл.13 АПК за предвидимост на действията на административния орган. Жалбоподателката е била уведомена четири години по-рано за това, че при наличието на мнозинство ще бъде проведено ново заседание, но не и в какъв срок ще се осъществи това действие. Административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, при условията, посочени в закона, като именно двумесечният инструктивен срок за произнасяне е уреден като самостоятелна гаранция за приключване на производството в разумен срок. Дори да се приеме, че двумесечният срок е инструктивен и произнасяне след него не представлява съществен порок в процеса, не може да се приеме, че произнасяне на

административния орган, което надхвърля този срок многократно (с близо четири години) и по своя характер е изключително, не представлява само по себе си съществено нарушение. Да се приеме обратното, а именно, че инструктивният срок може да бъде нарушаван многократно и това да се тълкува в полза на административния орган, означава да се заобиколи още един принцип на административния процес - административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

Нито в решението на КПУКИ, нито след дадените указания на съда са изложени съображения защо се е наложило забавяне на органа с почти четири години за произнасяне по процесния случай. Инструктивният характер на срока от два месеца не следва да се възприема като разрешено от закона бездействие на административния орган. Принципът по чл.11 от АПК изисква процесуалните действия да се извършват за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на административния акт. Удължаването на инструктивния срок от два месеца на години следва да е наложено от обективни фактори, налагащи събиране на допълнителни доказателства и изясняване на факти, които са от значение за издаване на материално законосъобразен административен акт. При всяко положение несъблюдаването на сроковете за произнасяне следва да бъде мотивирано от страна на органа, като в настоящия случай това не е направено.

По изложените съображения, настоящия съдебен състав счита, че оспореното решение е издадено при наличието на съществени процесуални нарушения, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, както и при нарушение на основни принципи на административния процес, поради което като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на жалбоподателката се дължат разноски. В Решение №3205/28.02.2020г., по адм.д. №6076/2019г., 6-то отд. на ВАС, е посочено, че разноските за касационната инстанция следва да бъдат присъдени по реда на чл.226, ал. 3 АПК. Поради което при новото произнасяне съдът следва да се произнесе и по направеното искане за разноските за гледане на делото пред ВАС.

Предвид изложеното, съобразно представените доказателства /договори за правна помощ и платени суми в брой/ на жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 2 300,00 лв., от които 10.00 лв. за държавна такса пред АССГ, 1000,00 лева за процесуално представителство пред АССГ по адм.д. №7925/2018г., 70.00 лв. държавна такса пред ВАС, 1000,00 лв. за гледане на делото пред ВАС и 220,00 лв. адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

На ответника не следва да се присъждат разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №РС-108-14-028/20.06.2018г. на Комисията за противодействие на

корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ или Комисията/, в частта, в която Комисията е установила по отношение на жалбоподателката конфликт на интереси, за това, че в качеството ѝ на директор на ***[населено място], е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПКУИ (отм.) - С.П.-Й. (дъщеря) и в частта, в която Комисията е установила неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.) на 10.04.2014г. от страна на жалбоподателката във връзка с това, че на 10.04.2014г. е подписала допълнително споразумение №03 към трудов договор №8/14.09.2012г. със свързано с нея лице по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПКУИ (отм.) С.П.-Й. (дъщеря) в нарушение на чл.16 от ЗПУКИ (отм.).

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество ДА ЗАПЛАТИ на М.А.П., с ЕГН [ЕГН] сумата от 2300.00 (две хиляди и триста) лева, направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: